

Petroviski glasnik

Szentpéterfai Hírmondó

Lito, 2005.

List Hrvatske manjinske samouprave

XII. lito / 2. broj

Visti Hrvatske manjinske samouprave

- ❖ Gotova je zbirka jačkov i pjesmov s CD-om za dicu. Zahvaljujemo svakomu ki je nam pomagal u organizaciji, ali najveću hvalu moramo reć odgojiteljici Ani Milišić-Horvath i učiteljici Ani Škrapić-Timar. One su sakupljale i sabrale ove jačke i pjesme i čuda su djelale i oko izdanja. Drugi naš posao je već da moramo knjigu ponovo izdat.
- ❖ 14-imi su položili jezični ispit iz hrvatskog jezika. Na usmeni dio su morali otputovati u Baju. Putne troškove je isplatila naša manjinska samouprava. Vridno je bilo! Gratuliramo jim!
- ❖ Prijavili su se natječaji. Neke rezultate već poznamo. Ovako je već sigurno da ćemo organizirati hodočašće u Medjugorje i organizirat ćemo jezični tečaj za učitelje. Drugi rezultati te se kasnije prijaviti.
- ❖ 16-oga junija smo primili delegaciju iz Rijeke. Dekanica i profesorice Visoke učiteljske škole su se upoznali sa selom, školom i čuvarnicom.

Edita Horvath-Pauković

Govori glasno!

Dosad sam se igral,
Po svem dvoru bižal.
Sad idem u školu
Uza malu vodu,
Va koj ribe pluju
I nek vodu piju,
A ništ se ne uču,
Zato nimo muču.

A ja pijem kavu.
Pobiram va glavu
Učitelja riči...
Vo su moji kinči.
Ja govorim rado,
Ali svenek glasno.
Vako me svi čuju,
Pohvalu, poštuju.

IZ SADRŽAJA:

Visti Hrvatske manjinske samouprave str. 1. * A tettek beszélnek str. 2. * Anyakönyvi hírek, Elsőáldozás, A Ljubičica kórus életéből str. 3. * Óvodai és iskolai hírek str. 4. * PETNO festival 2005. str. 5-6. * Visti hrvatskog jezika, Opraštanje 2005. str. 7. * U kolo str. 8. * Wágner Vince Emléktorna, Vasi Rája Kupa, Narodnosni Kup str. 9. * „RAZOČARANJA” u kipici str. 10.

A TETTEK BESZÉLNEK

A tavaszi hónapokban több akció zajlott a faluban, amelyeket az alapítvány szervezett. A tettek mezején – az önkormányzattal egyetértésben és segítve egymást – a következőket oldottuk meg:

* Elkészült a *Nagy József és Nagy Ákos* által alkotott vaskerítés a Visszacsatolási emlékmű körül. Köszönjük a remekművet, a nemes felajánlást!

* *Horváth András* piknikasztalt készített a játszóparkba. A faanyagot ezúttal is *Takács Ferenc* alpolgármester úrtól kaptuk. Örömmel vettük birtokba, köszönjük szépen!

* Évente kétszer összeszokott asszonytársaság ülteti el a virágpalántákat a Templom-téren. Akikre mindig számítani lehet: *Henits Rezsőné, Frányi Istvánné, Kozma Istvánné, Windischné Teklits Krisztina*. Köszönjük szépítő munkájukat!

* A kápolna közelében lakó asszonyoknak és lányoknak – akik szívesen öntözik az emlékművek körüli virágokat – a falu nevében mondunk köszönetet.

* Nem tartozik egyik „brigádhoz” sem, de nagyon sokat tett és tesz a környezet szépítéséért *Krójer Jolán néni*. Úgy tűnik, eddig csak „Isten fizette meg” áldásos tevékenységét. Szóljon most neki is köszönet!

* Kicseréltük a faluház szakadt függönyeit. Nagy munka volt, amíg a 16 méretes ablakra felkerültek a szép függönyök. A tennivalókból – méretvétele, vásárlás, szabás, varrás, vasalás, felrakás – bizony sok önzetlen asszony vette ki a részét. Íme a névsor: *Tóth Gáborné, Kovács Sándorné, Filipovitsné Skrapits Anikó, Piry Györgyné, Móricz Jenőné, Teklits Kornélia, Piry Istvánné, Kocsis Jolán*.

Hálás köszönet a felsorolt személyek tevékenységéért.

* A faluház leszakadt redőnyeit két készséges fiatalember javította meg: *Mersits Tamás* és *Skrapits Balázs*.

* Folyamatban van a lámpatestek cseréje a tornateremben, azt *Papp Tamás* végzi el.

* Kedves Falubeliek!

Higgyék el, kevés kis település dicsekedhet ilyen faluházzal (még Ausztriában sincs a falvaknak művelődési háza). Akkor miért nem becsüljük meg a sajátunkét?! Használjuk arra és úgy, amire rendeltetett! EMBERHEZ MÉLTÓAN! Hányszor fáj a jó érzésű

emberek szíve az esztelen rongálások miatt! Vajon az elkövetők – akik jobbra általunk is ismert fiatalok – otthonukban hogyan élnek, hogyan viselkednek?

* A környezetünk védelme is „megér egy misét”.

Emberek! Képzeljék el, 60 zsák szemét gyűlt össze az április végi takarítási napon!!! A temető környékéről és az árkokból, útszélről Erdőházáig. Vajon kik azok, akik illegális személerakónak tekintik a természetet, és a zöldbe viszik az autógumikat, WC-kagylót, döglött állatot nejlonszádba kötve, borospalackokat, sörösdobozokat, vegyszeres flakonokat, lyukas edényeket, gyermekjátékokat... és felsorolni is képtelenség, még mi mindent?! Csakis SZENTPÉTERFAIAK! Ez 1 év termés! Elképesztő!

Nagy dicséretet érdemelnek a lelkes környezetvédő gyerekek és felnőttek!

* A következő kérdésünk a „fametszőhöz” szól. Mit ártott neki a kis fácska, amely lombjával, piros termésével embert, madarat egyaránt megörvendtetett volna? Tudjuk a választ: semmit! A kis berkenyefa élni szeretett volna, de egy barbár nem hagyta!

* Kedves Lakótársaink! A fácskák száraz időben nagyon szomjaznak. Ne feledkezzünk meg róluk! 1-1 kanna víz életet jelent nekik. „Meghálálják” a törődést virágaikkal, termésükkel, látványukkal.

* Kedves Polgártársak! Még egy észrevételt hadd tegyünk szóvá. Végigsétálva a falun azt látjuk, mennyire kevés helyen díszleg virág a rendben tartott házak előtt. Kivétel van, elismerés jár nekik. Egyre több ablakban pompáznak a muskátlik, bizonyítva, hogy szeretjük a virágokat. De miért szüntenek meg a virágágyak a házak előtt? Nem hisszük, hogy a mai emberek lustábbak lennének, mint a 70-80-as években. Akkortájt élmény volt végigsétálni az utcákon, gyönyörködve a színpompás növényekben. Minden más falu túltesz rajtunk a szépítésben. Ne hagyjuk magunkat! Itt is élnek a szépet szerető emberek. Fogjunk össze és közösen találjuk ki, hogyan lehetne – ahol lehetséges – a házak előtti területet virágosítani! Felvetődik, hogy ültessen-e ki-ki egyéni ízlése szerint, vagy egységesen,

például – alapítványi pénzen vett – rózsabokrokat neveljünk. Utóbbit nem kedvelik a nyestek sem, mert erre is kell gondolni.

Várjuk ötleteiket, melyeket ősszel valóra is válthatunk! A faluban élő dísznövénykertészek ötleteit, segítségét szívesen vesszük.

Keresünk önkéntes öntözőket 1-1 hétre a vakáció idejére! Hiába ad ki a falu több ezer Ft-ot virágpalántára, ha szomjan halnak a növényeink.

* Kedves Szentpéterfaiak! Utóbbi gondolatainkat ébresztőnek szántuk. Szeretnénk, ha kicsit megmozdulna a falu népe saját lakóhelyéért. Tegyük olyanáná, hogy unokáink is büszkék lehessenek ránk!

* Zárásul néhány szót az örök témáról, a játszótérről.

Gyerekeink türelmetlen várakozásának eleget téve elkészült a csúszda is. Igaz, hogy nincs hozzá kapaszkodó és ritkák a létrafokok! De, kérem, ne mosolyogjanak, mert a csúszda az úniós feltételeknek így felel meg. Egyetértünk a kisgyerekes szülők kritikájával, ezért másik létrát csináltatunk hozzá. Reméljük, *Temmel Péter* a munkatársaival hamar kiküszöböli a tőlünk független hibát. Köszönettel tartozunk neki a csavarokért is, valamint *Keller Jánosnak* és *Kurcz Gábornak* az összeszerelésért.

A játszótéri játékok karbantartója – önkéntes alapon – *Horváth Attila* lett. Köszönjük, hogy örködik gyermekeink testi épsége felett.

Szeretnénk felhívni minden gyerek figyelmét, hogy a játszótéri tárgyakat saját felelősségükre, rendeltetésszerűen használják. Balesetért a készítőik nem hibáztathatók. Kérjük, hogy a „súlyos” fiatalok tartsák magukat távol a hintától, hadd élvezzék a kisgyerekek a játékokat, hiszen elsősorban nekik készült.

* Tisztelt Falubeliek! Reméljük, aggódó és jószándékú szavaink megértő fülekre találnak. Várjuk építő ötleteiket és segítő közreműködésüket!

Kívánjuk, hogy teljen kellemesen a nyaruk, és a munka mellett jusson idejük pihenésre is.

Tisztelettel:
az Alapítvány
kuratóriumának tagjai

ANYAKÖNYVI HÍREK (2005. április - június)

Községünk újszülött polgárai:

Szomor András és Gerencsér Annamária
első gyermeke: Angéla

Pataki György és Berkes Andrea
első gyermeke: Regina Georgina

Paukovits Róbert és Polyák Alexandra
első gyermeke: Olivér

Házasságkötés:

Juranovits Imre és Racker Rita
Geosits Péter és Hans Dorottya
Pap Zoltán és Bene Bernadett
Suborics Rolland Róbert és Keglovics Klaudia
Völgyi Zoltán és Jánny Kinga

25 éves házassági évforduló: Jurasits András és Bangó Katalin

Halálozás:

Skrapits Teréz

Teklits Mihályné szül.: Milisits Anna

Skrapits István

Wágner Jánosné szül.: Barilovits Ilona

Skrapits Mária

Wagner István és felesége, Lang Ágnes hamvait községünk temetőjében helyezték örök nyugalomra.

Elsőáldozás

Kissé borús idő fogadott minket június 5-én, de ennek ellenére is nagy örömmel indultunk a Jézussal való találkozásra. Plébános bácsi hosszú hónapokon át, sok türelemmel és kedvességgel készítette fel bennünket erre az alkalomra.

Megtanított bennünket a gyónás és az áldozás fontosságára, és az egymás iránti szeretetre. A nagy napon kissé félénken, de boldogan lépkedtünk szüleink előtt az oltár felé. A misén nagy figyelemmel hallgattuk Plébános bácsi szavait Jézusról. Izgatottak voltunk egészen addig, míg ránk nem került a sor az áldozásnál, majd már megnyugodva foglaltuk el helyünket. Szüleinket verssel, Jézust szép énekkel köszöntöttük, végül Plébános bácsinak is megköszöntük a sok fáradozást.

Nagyon örültünk, hogy Rába Jutka néni is kíváncsi volt ránk. A ceremónia végén már felszabadultan fényképezkedtünk, majd mindenki hazatért, s délután büszkén ültünk a litánián a többiek között.

Úgy gondoljuk, sosem felejtsük el e szép napot, ami nagyon fontos volt életünkben! A harmadik osztályosok nevében:

Mersits Dávid

A Ljubičica kórus életéből

Hagyománnyá vált már, hogy minden év elején az alapítványi bálon lépünk fel először, mert a próbák természetesen az első héttől folynak, illetve folytatódnak.

Az idei farsangi műsorunknak a KONYHA-SHOW címet adtuk, amely kiolvasva a konyhasóra egyszerűsödik. Stílszerűen otthonkákba, cicanadrágokba, pólókba, kötényekbe öltöztünk, fejünkre kendő, kezünkbe söprű és partvis került, hiszen házi-asszonyi „mivoltunkban” bolondoztunk a faluházban. A rojtos felmosó fejek pedig jó szolgálatot tettek és figyelemreméltó látványt nyújtottak a kezünkben pomponként mazsorett-táncunk közben.

Áprilisban nagyszabású rendezvényünk volt: 17-én vendégül láttuk a Vas megyei horvát kórusokat. A faluház közönsége tapsolhatott a Bükrről, Csepregről, Horvátlövőről, Horvátsidányból, Kőszegről és Nardáról érkezett kórusoknak. Itt volt a két szombathelyi együttes is, és meglepetésként egy zágrábi csoport is a vendégünk volt. Velünk együtt 10 kórus lépett fel, mégsem tűnt egyhangúnak a délután, mert változatos dalanyag-

gal szerepeltek az énekkarok. A helyi tamburazenekar is színesítette a műsort, nagy sikert aratva egy-egy összeállításukkal.

Felemelő percekkel zárult a program: 220 dalos énekelte zenekari kísérettel a közös számot, amelyet a közönség lelkesedése miatt szívesen megismételtünk.

A bemutató után „gulyásparti” következett. Hogy Ferenc legendásan finom főztjéből ehetett minden résztvevő a faluház udvarán. Hálások is vagyunk neki, na meg a feleségének, Ildinek és segítőjének, Pataki Györgynek. És köszönjük a zenész, valamint a táncos fiúknak a „kétkezi közreműködést”, vagyis az asztalok és a padok ki- és behordását. Úgy érezzük, Szentpéterfa hírnevét gazdagította a találkozó, mert a dalosok jó hangulatban, maradandó élményekkel távoztak.

Örömmel léptünk fel a májusi PETNO-rendezvény folklórdélutánján, és szívesen utaztunk június 4-én Bükre, az ottani horvát kisebbségi önkormányzat által szervezett nemzetiségi estén fellépni.

Kocsis Jolán karvezető

Óvodai és iskolai hírek

Óvodai hírek

- Március, április hónap folyamán 3 új gyermek érkezett óvodánkba, s így 45 főre emelkedett létszámunk.
- A kiszámíthatatlan időjárás ellenére sikerült két alkalommal is kerékpártúrát szerveznünk nagyobb gyermekeinknek, akik fegyelmezetten kerekézve tették meg a kijelölt utat.
- A Szülők Közösségének hagyományos húsvéti adományából óvodánk udvari játékait bővítettük, amelyért ezúton is szeretnénk köszönetet mondani gyermekeink nevében is. A fel nem használt összeget alapítványi támogatással kiegészítve a kiscsoportosok készülő szobabútorának finanszírozására szeretnénk fordítani.
- Április és május hónapban 1-1 alkalommal színházi előadáson vettek részt óvodásaink, melynek költségét a szülők fedezték.
- Anyák napi nyilvános műsorunk május 8-án került színpadra, mellyel bizonyára örömet szereztek gyermekeink az édesanyáknak és a nagymamáknak. A legapróbbak is hősiesen helytálltak a megmérettetésen, mely nem kis feladatot jelentett számukra. A nagyobbak a tőlük megszokott bátorsággal köszöntötték szeretteiket.
- Május 26-án szülői értekezletet tartottunk, melynek keretében aktuális kérdések kerültek megbeszélésre, illetve jelen volt az iskola igazgatónője, valamint a leendő első osztályosok tanítónője – Dezső Vilmosné –, akitől a szülők megkapták a szükséges információkat.
- Május 30-án piknikeztünk. A jó időnek köszönhetően az egész napot kint tölthettük a szabadban. A gyerekek jóízűen kanalazták a finom ebédet, délután pedig a szülőknek köszönhetően jégkrém is jutott mindenkinek.
- A 2005/2006-os nevelési évre az új gyerekek beíratása június 1-2-án megtörtént. (A 2005. június 1.–2006. május 31. között a 3. életévüket betöltő gyerekekre vonatkozott.) A két nap során 11 új gyermeket írtak be intézményünkbe.
- Új bútorzattal gazdagodott óvodánk. Sor került a nagycsoportos teremben az asztalok és székek, valamint a kiscsoportban az asztalok cseréjére. Mindezt Takács Ferenc alpolgármester Úrnak jár köszönet, aki az idei éves tiszteletdíját is felajánlotta óvodánknak.
- Június 9-én ballagó nagycsoportosaink iskolai látogatáson vettek részt, ahol ízelítőt kaptak az iskolai életből.
- Június 10-én búcsúztattuk el 14 iskolába induló nagycsoportosunkat.
- Ballagóink névsora: Gaál Roxána, Garger Vanessza, Göber Kornélia, Harangozó Bálint, Hoós Gergő, Jurasits Fanni, Kovács Eszter, Kozma Zoltán, Kurucz József, Papp Laura, Potzmann Bettina, Sákovits Milán, Szabó Barbara, Szabó Blanka.
- Óvodánkban a nyári szünet a következőképpen alakul: Szünet előtti utolsó tanítási nap: július 8. (péntek). Szünet utáni első tanítási nap: augusztus 22. (hétfő).
- Végül, de nem utolsó sorban köszönetet szeretnénk mondani a szülőknek egész éves támogató munkájukért.

Iskolai hírek

A 2004/2005-ös tanévzáró ünnepélyre június 17-én került sor. Handler Andrásné, igazgató, itt ismertette az elmúlt tanév lényeges momentumait. Ezek a következők voltak:

- 2 osztrák településsel is szorosabbá vált a kapcsolatunk, amely azzal járt együtt, hogy programjaink száma még több, színesebb lett.
- Ismereteiket bővítő kirándulásokon vehettek részt iskolánk tanulói. Az alsó tagozatosok útvonala a következő volt: Zalavár, Keszthely, Balatonederics. A felsősök megismerkedhettek Kiskőrös, Kecskemét, Szeged, Debrecen nevezetességeivel, Ópusztaszer történelmi emlékhelyét és Magyarország egyik Nemzeti Parkját, a Hortobágyot látogatták meg.
- Jól érezhették magukat tanulóink a szülők és a nevelők által szervezett gyermeknapon is. A szülők nemcsak ennek a napnak voltak aktív résztvevői és segítői, hanem szinte minden rendezvény az ő közreműködésükkel történt.
- Minden második évben vendégeink az erdőben a horvátországi Donja Zelina-i iskola tanulói. Velünk együtt versenyezték végig az idén madarak és fák napján az akadályverseny állomásait a pinkovaci gyerekek is. Így elmondhatjuk, hogy ez a rendezvényünk interkulturális volt.
- Művészi élményekhez is juthattak tanulóink a tanév során. Az alsó tagozatosok egy alkalommal Körmenten, 3 alkalommal pedig a kultúrotthonban láthattak színházi, illetve bábelőadást, a felsősök pedig kétszer utaztak Szombathelyre színházba.
- A szellemi töltkezés mellett a testedzést is fontosnak tartottuk a tanév során. Ezért az alsós nevelők úszásoktatást szerveztek a tanulóknak, Kósa Ottó irányításával pedig 8 gyerek sajátíthatta el a síelés alapjait az ausztriai Mönichwaldban.
- József Attila születésének 100. évfordulóját ünnepeljük az idén. Ebből az alkalomból az iskola is hirdetett vers- és rajzversenyt.
- Énekeseink közül szépen szerepeltek a Grajamon, Felsőcsatáron Fritz Mirjana, Kapitár Petra, Palkovics Klaudia, Kurcz Evelin és Tóth Denisz.
- „100 ötös”-t a következő tanulók érték el ebben a tanévben: Varga Regina, Fritz Mercedesz, Mersits Dóra, Skrapits Alex, Kapitár Petra, Jurasits Martin, Horváth Borisz, Paukovits Eleonóra, Varga András, Hoga Orsolya, Henits Balázs, Németh Eszter, Skrapits Barbara, Závodi Roland, Jurasits András, Kozma Bernadett, Garger Martin, Palkovics Imre, Haklits Anna, Skrapits Evelin, Windisch Norbert, Wágner Márton, Haklits Tamás, Paukovits Annamária.
- A horvát nyelv tanulása során is szép eredményeket értek el tanulóink. Alapfokú horvát nyelvvizsga bizonyítványt szereztek: Fritz Mirjana, Hoga Orsolya, Paukovits Eleonóra, Wágner Zsófia, Jánny Benjamin, Kozma Attila, Udvardi Bence, Varga András.
- Minden tanulónak jó pihenést, és kellemes nyári élményeket kívánunk!

Visti hrvatskog jezika

– Ako najzad pogledamo, moremo priznat da smo vik našli partnere u učnju hrvatskog jezika. Dvojezična nastava u školi nam pokazuje vridnosti, i moremo reć da su se i dica i roditelji lipo navikli na dvojezičnost.

Naši učitelji i učiteljice se marljivo uču, već čuda što znaju. To kontroliraju i naša dica, kad ih ispitivaju, i iskreno jim povu što moraju još vježbat. U novoj školskoj godini te se i nadalje učiti hrvatski jezik i spremni su da za par lit polažu jezični ispit.

– Školari osmog razreda i srednjoškolsci (sve skupa 14-imi) su uspješno polagali jezični ispit. Gratuliramo jim: Eleonori Pauković, Orši Hogya, Žofi Wagner, Mirjani Fritz, Benjaminu Janny, Attili Kozma, Bence Udvardi, Andrašu Varga, Mirjani Škrašić, Marici Vujčić, Imriju Grabarits, Dušanu Timar, Danijelu Timar i Andrišu Kovač.

Ufamo se da su i drugi dobili motivaciju i volju pak te se drugo lito javiti na tečaj.

– U aprilu je bilo organizirano jezično natičanje u Gornjem Četaru. Veselimo se da smo „palmu” donesli iz svake kategorije. Lipo i uspješno su se pripravljal naša dica: Ivan Vujčić, Tamaš Haklić i Petra Kapitar. Uz prvo misto su dobili mogućnost za taborovanje u Gornjem Četaru.

Edita Horvath-Pauković

OPRAŠTANJE 2005.

*Boros Dávid, Fritz Mirjana, Hogya Orsolya,
Jánny Benjámín, Jurasits András,
Kozma Attila, Márovics Anett, Neubauer Balázs,
Paukovits Eleonóra, Skrapits Ferenc, Udvardi Bence,
Varga András, Wágner Zsófia*

Sad, kad moramo zbogom dati našoj školi moramo se zahvaliti na mogućnosti da smo mogli naučiti, upoznati, vježbati naš hrvatski jezik. Znamo da nisu bili svi najbolji iz našeg jezika, ali je život takav. Neki voli ovo, a neki ono. Ali nikako ne smijemo zaboraviti koliko smo dobili: pomoću jezika smo upoznali našu kulturu, naše pjesme, igre, jačke, plesove. Imali smo mogućnosti da upoznamo hrvatske regije u Mađarskoj i drago nam je bilo da smo bili više puta i u Hrvatskoj. Zahvaljujemo se Vama, dragi naši roditelji, da ste nas upisali u ovu školu, a Vama naši učitelji i učiteljice da ste nas tjerali u učenju i sačuvanju našeg jezika.

A na kraju ali ne na zadnje se zahvaljujemo seoskoj i Hrvatskoj manjinskoj samoupravi na materijalnoj i moralnoj potpori, koje smo i mi uživali. Mi Vas molimo da pazite na ovu školu koja je svakoj dicit drugi dom.

Zapamtite Senekine misli: „Život je poput basne; nije važno koliko je dug, već koliko je vrijedan.”

*Eleonora Pauković
učenica 8. razreda*

U kolo

Na polovici kalendarskoga lita zopet moremo maru najzat pogledat na minule misece, kadi su bili naši i vaši tancoši, folkloriši Hrvatskoga kulturnoga društva Gradišće.

U kratki plundra, u polovu sidim pred kompjutorom i zimske kipice gledam, kad smo se k prvomu nastupu pripravljali u varoškom hrvatskom balu u **Sombathelju**. Po kulturnom programu je Pinkica zabavljala goste, a mirno morem reć, da se organizatori polig orkestra u veliko moru zafalit i tancošem za dobru štimungu. Na zadnji dan fašenjka, 8-oga februara smo se skupa s pinkovčanima, s jačkarnim zborom Ljubičica i s petrovskim igrokazačima ednu veselu večer organizirali u **kulturnom domu**, pri kojoj smo na polnoć simbolično zakopali bas (bőgő).

U aprilu nam je **Kolo Slavuj** došal iz Beča, i na cilovečernjem programu su nam pokazali njeve tance i jačke, a svekšega smo domaće, gradišćanske koreografije mogli vidit.

U majušu se izvan probov za ništ nismo htli ziat, cili misec smo se nek na našu največšu priredbu pripravljali, na **PETNO** festival. O cilom festivalu u drugom članku morete štat, ja bih samo spomenul nedilju, kadi su na

folklornom otpodnevu i naše selske grupe nastupile. Lipa im fala za trud, za istinu su si svi tancoši, jačkarice dale sve od sebe, mogli smo pokazat ciloj okolici kako smo oš vik složno i kulturno bogato selo. Vadlje bih se zafalil svim drugim petroviščanima koji su pomagali kol festivala, s vekšega pri tehničkih problemov.

Na zadnji dan toga miseca smo dobili poziv iz staračkog doma (idősek otthona) u **Táplánszentkeresztu**, kadi smo za istinu olipšali dan starjih ljudi.

4-oga junija smo u **Bika**, na hrvatskom danu imali edan kraći nastup, a izvan nas su skoro sve kulturne grupe Gradišća mogle pokazat mali dil svojega repertoara. Kot svako lito sad smo mi odnesli palmu u mulatovanju, al kot stara jačka veli: *lipa je mladost i veselje*. Nismo mogli preveć počivat, drugi dan nas je ur čekal težak posal u **Sombathelju** u Škanzenu na kuharskom naticanju Sok tál dödölle. Morali smo pokazat, da izvan tancanja i drugo znamo, na peldu kuhat. Moramo priznat da nam to maru teže ide, zato smo pozvali Hogya Ferija da nam pomaže, da nam pokaže par figuror kol kuhanja. Ovde se zafaljujemo njemu i njegovoj ženi Ildiki na brigi i na pomoći. 11-oga smo u **Répcelaku** bili na folklornom festivalu Laki kalinko. Ovde se svekšega nek vugarska narodna mužika čuje, vugarski tanci se tancaju, al to nam ništ ne pači, na zadnje su zopet s nami izmeli veliki šator.

U liti se sagdir organizira ništo: selski dani, folklorni festivali, jubileumi, tabori. Dobili smo pozive na već misti, čudami računaju s nami, skoro svaki vikend bi mogli jit kamo. Zato draga starina, žene, muži ur čujem riči: *zopet idete?*

Andraš Handler

Wágner Vince Emléktorna

Az idei évben immár hetedik alkalommal került megrendezésre, Wágner Vince emlékére megalapított öregfiúk labdarúgó torna.

A szokásoknak megfelelően pünkösöd vasárnapjára szerveztük a rendezvényt, az előző évekkal azonos csapatok részvételével; mégpedig a helyi öregfiúk mellett Ják, Nárai és Felsőcsatár korosodó focistái léptek újra pályára. A viszonylag nagy előkészületekkel járó rendezvény egy rövid megnyitó után délután 1 órakor vette kezdetét, a Felsőcsatár – Nárai mérkőzéssel. Ezen a meccsen a papírforma érvényesült, hiszen a tavalyi torna győztes Nárai magabiztos játékkal verte a kicsit nehézkesen kezdő csatáriakat 4:1 arányban.

Ezután léptek pályára a hazaiak Ják ellen. Örömteli volt, hogy erre a napra annyi játékosunk jött össze, hogy a 16 darabos szerelésünk kevésnek bizonyult. Mezt húzott Wágner Balázs is és

szerettük volna, ha Attila is pályára lép, de sérülése ebben megakadályozta. A mérkőzést az imponáló első félidei játékot produkáló péterfaiak (a második félidőben „tudatosan” visszavéve) 2:1-re nyerték, mégpedig Varga András 2 góljával. Majd következett a harmadik helyért járó meccs, a két vesztes csapat között. Mivel a rendes játékidő 0:0-ra végződött, a játék 11-es rúgásokkal dőlt el, melyet Ják nyert meg. A tavalyi két döntős csapat játszott – mondhatni – visszavágót az idén is az első helyért.

Már 2:0-ra elhúztak a hazaiak Wágner István és Wágner Balázs góljaival, mégis izgalmasra sikeredett a találkozó, hiszen az ellenfél nem adta fel még ekkor sem. A mérkőzés vége Varga András góljával 3:2 lett Szentpéterfa javára, így a vándorserleg megérdemelten Szentpéterfán maradt.

Ezután következett a díjátadás, amelyen Vince özvegye Erzsébet adta át a csapa-

toknak járó emléklapot és egy-egy labdát. A gólkirálynak járó jutalmat Varga András nagy gesztussal átengedte a szintén három találatot jegyző nárai Palkónak.

Érdeemes megemlíteni, hogy évről-évre Wágner Vince szinte minden hozzátartozója tiszteletét teszi a tornán, ugyanúgy, mint az a sok néző, aki kijön buzdítani az öregfiúkat.

Végül a jól bevált gulyásparti következett, és egy kis zene mellett igazán jó hangulat kerekedett estére.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani a Polgármesteri Hivatalnak, a Szentpéterfa Községért Alapítványnak és a Horvát Kisebbségi Önkormányzatnak a felajánlott labdákért és az eddigieknél is nagyobb anyagi támogatásukért.

Köszönet a szakácsnőknek, feleségeknek és mindazoknak, akik valamilyen segítséget nyújtottak a torna sikeres lebonyolításában!

Kurcz Zoltán

Vasi Rája Kupa

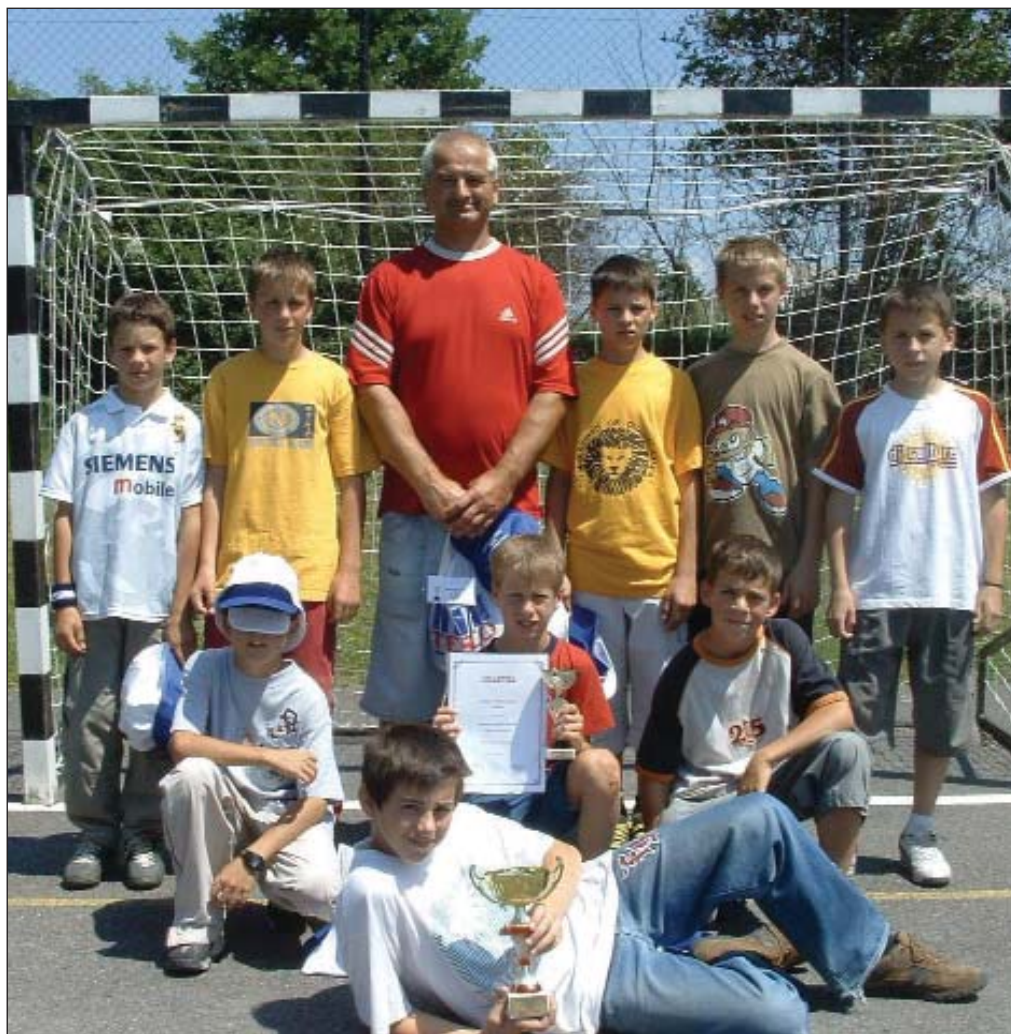
Először is köszönet illeti Bangó Bélát, hogy immár sokadik esztendeje megrendezésre kerülhet a gyerekek labdarúgó tornája. Kis falu lévén nagyon fontos az összetartás, aminek szép példája a kicsikkel való törődés. Június 18-án öt csapat részvételével reggel 9-kor kezdődött és délből gulyásevással zárult a rendezvény. Köszönet illeti Dezső Vilmost, aki a finom gulyást megfőzte ebédre!

A tíz meccsből álló kupa végeredménye a következőképpen alakult:

1. Ják
2. Szombathely-Szentkirály
3. Szentpéterfa
4. Eberau-Pinkatal
5. Pinkovac.

A „nagy” gyerekek mellett óvodások is játszottak a pályán: Bárdics Erik Harangozó Bálint, Sákovits Márk, Sákovits Milán, Sákovits Zoltán (1. osztályos) és Hoós Gergő szépen kezelték a labdát. Gratulálunk nekik!

Mindig nagy meglepetést jelent, ha gyermekeinket láthatjuk örülni. Sajnos – mint sokszor – az örömből is keveredett ismét. Szeretnénk, ha a sok kritika helyett több segítséget és együttműködést kapnánk a továbbiakban!

Narodnosni kup Felsőcsatáron a kispályás labdarúgásban a szentpéterfai csapat hozta el a kupát.

(Kép: Horváth Timea)

„RAZOČARANJA” u kipici

Pokidob da je ovo lito nek na Vazmeni pondiljak bila premijera našega igrokaza, „Razočaranja” od Karolya Kisfaludyja, nek tri put smo ga pokazali, i to u Undi, u Židanu i u Budimpešti. Zato sad u liti nek pauzu držimo, a u jesen ćemo nastaviti dalje putovanje s našom igrom. Jur smo dobili već pozivov u druga hrvatska sela u Gradišću. Na početku majuša smo imali goste iz Zeline, koji su s njevim igrokazom razveselili brojnu publiku. I ovput se zahvaljujem svim našim igrokazacem, ki su na dva dane primili goste u svoj stan. Dobili smo poziv i od njih na jesen, ovo bi bil drugi nastup u Zelini, kad smo lani jur bili pri nji s prijašnjim igrokazom. Ufamo se, da te ove prijateljske veze s drugimi hrvatskimi grupami još dugo cvast, kad se pri vakovih prilika nek vučit moremo jedan od drugoga, a ne u zadnjem redu se more još bolje upoznat jezik i kultura drugih Hrvatov.

Ana Škrapić-Timar

Petrovski glasnik, Szentpéterfai Hírmondó * Kisebbségi önkormányzati lap * Megjelenik negyedévente * Felelős kiadó: Horvát Kisebbségi Önkormányzat Szentpéterfa * Felelős szerkesztő: Henits Roland * Munkatársak: Kohuth Miklós, Mersits Zoltánné, Palkovicsné Takács Blanka * Nyomda: Croatica Kiadó, Budapest * Lapzártá: 2005. július 3.